

พฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
SAVING BEHAVIOR OF WORKING-AGED PERSONS IN BANGKOK

สุพัตรา นามบุญมี
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Supattra Nambunmee
E-mail: nambumee@gmail.com
Finance and Banking, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือหลักที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ และความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วย สถิติ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพและรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมต่างกัน และประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออม ไม่ต่างกัน นอกจากนี้ วัตถุประสงค์การออม มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการออมและด้านรูปแบบการออม ผลตอบแทนและความเสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการออม

คำสำคัญ: พฤติกรรมการออม

ABSTRACT

The purpose of this research was 1) to study Saving Behavior of Working-Aged Persons in Bangkok. 2) to study Saving Behavior of Working-Aged Persons in Bangkok by personal factors. 3) to study other factors, purpose of saving, the return on saving, risk factors. affecting the Saving Behavior of Working-Aged Persons in Bangkok. The sampling group was used in this research was 400 working-Aged population in Bangkok and using questionnaire as a survey tool for collecting data. Then the collected data were analyzed in term of frequency, percentage, mean and standard deviation. Moreover, hypothesis was tested with t-test and one-way ANOVA statistics. Besides, if the differences were found, they would be analyzed in pair by LSD method and multiple regression.

Results of the hypothesis test found that difference of careers and income per month affecting the Saving Behavior of Working-Aged Persons in Bangkok. However, difference of gender, age, status, education level, expend per month was not affected to this behavior. In addition, purpose of saving, affecting saving behavior. the return on saving, risk factors, affecting saving behavior and saving patterns.

Keywords: Saving Behavior.

บทนำ

เศรษฐกิจไทยเปิดศักราชใหม่ด้วยความหวังว่าจะกลับมาขยายตัวดีกว่าปีก่อน ยังไม่ทันข้ามเดือนแรกของปีก็เกิดภาวะการระบาดของไวรัสโควิด-19 ในหลายประเทศโดยเฉพาะประเทศจีนและประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา ซึ่งส่งผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจและการจ้างงานของภาคเอกชน ในปี 2563 การส่งออกสินค้าของไทยที่คาดว่าจะขยายตัวได้ดีขึ้น จากที่หดตัวในปีก่อนโดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญ ได้แก่ 1) พัฒนาการของความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีนที่เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น หลังมีการบรรลุข้อตกลงทางการค้าระยะแรกอย่างเป็นทางการจึงคาดว่าภาพรวมของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในระยะต่อไปน่าจะปรับตัวดีขึ้นบ้าง 2) วัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่คาดว่าจะทยอยฟื้นตัว ส่วนหนึ่งมาจากการเริ่มใช้ระบบ 5G ในหลายประเทศ การระบาดของไวรัสโควิด-19 ในช่วงต้นปีได้ส่งผลกระทบต่อระยะเวลาและความเร็วในการฟื้นตัว

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ที่เหนือความคาดหมายทำให้ผู้คนเกิดความวิตกกังวลไปทั่วโลก มีการปิดเมือง ปิดประเทศ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรค รวมถึงประเทศไทยที่ต้องประกาศภาวะฉุกเฉินในประเทศ ส่งผลกระทบรุนแรงต่อธุรกิจหลายภาคส่วน เมื่อรัฐบาลประกาศ Lock Down กรุงเทพมหานคร หลาย ๆ บริษัทมีการปรับตัวด้วยการให้พนักงานสามารถ Work from Home หรือการให้พนักงานสามารถทำงานที่บ้านได้ โดยจ่ายเงินเดือนเพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้น และยังมีอีกหลายธุรกิจที่ไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้ เช่น ธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า ที่ให้พนักงาน Leave Without Pay ก็คือยังคงมีสถานะเป็นลูกจ้างแต่ไม่ได้รับเงินเดือน

การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ส่งผลกระทบไปทั่วประเทศ ทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการออมเป็นอย่างมาก และมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากในปัจจุบันยังคงมีการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 “การออมเงิน” จึงเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ด้านวัตถุประสงค์การออม ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ประชากรวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร
2. ด้านเนื้อหา คือ การศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านอื่น ๆ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์การออม ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน
3. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์การออม ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนการออมในอนาคตแก่ผู้ที่สนใจข้อมูล

ทบทวนวรรณกรรม

รูปแบบการออม

กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อำนวยการในนคร หนองใหญ่, 2560) ได้จัดรูปแบบการออม ดังนี้

1. การออมในรูปแบบทรัพย์สินถาวร เป็นการออมโดยการนำรายได้ที่เหลือจากการบริโภคใช้จ่าย โดยการซื้อทรัพย์สินถาวรซึ่งเป็นการถือครองทรัพย์สินประเภทนี้จะถือครองเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นแม้ว่าจะมีสภาพคล่องน้อยมาก
2. การออมในรูปแบบทรัพย์สินในทางการเงิน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการออม ก็คือ การเก็บเงินเป็นทรัพย์สินในทางการเงิน โดยเหตุผลของการออมไว้ในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงินที่แตกต่างกันไป เช่น สภาพคล่องสูง ผลตอบแทน ความเสี่ยง เป็นต้น
3. การออมในสถาบันการออม สถาบันการออมที่จัดตั้งภายใต้ระเบียบข้อบังคับของกฎหมายและดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการออม โดยรูปแบบการออมของสถาบันอยู่ภายใต้ระเบียบของกฎหมาย

ด้านวัตถุประสงค์ในการออม

ลลิตทิพย์ หาคำ, 2561 การดำรงชีวิตในแต่ละวันปฏิเสธไม่ได้เลยว่าการบริโภคอุปโภคนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ การมีเงินออมไว้เพื่อใช้จ่ายจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องคำนึงถึง หากมองถึงวัตถุประสงค์ของการออมหรือเป้าหมายของการออมเงินนั้นมีหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน หรือเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น หรือเกิดค่าใช้จ่ายขึ้นกะทันหัน เช่น ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุ ค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติ ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย
2. เพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษา ทั้งการศึกษาต่อเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของตนเอง และการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงขั้นสูงของบุตรหลาน

3. เพื่อใช้จ่ายในการซื้อสินค้า สินค้าในข้อนี้หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รวมถึงสินค้าที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต
4. เพื่อใช้สำหรับที่พักอาศัย สำหรับผู้ที่ไม่มีที่พักอาศัยเป็นของตนเองและต้องการซื้อที่อยู่อาศัย
5. เพื่อใช้จ่ายในยามแก่ชรา ถือเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญมากในการออมของบุคคลทั่วไปเพราะวัยชราเป็นวัยที่ไม่มีรายได้ หรือมีรายได้น้อยลง
6. เพื่อใช้ในการจัดหาหลักประกันในชีวิต เช่น การทำประกันชีวิต การทำประกันอุบัติเหตุ เป็นต้น และเป็นการสร้างหลักประกันไว้บรรเทาทุกข์หรือความเดือดร้อนจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันในอนาคต
7. เพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือผลตอบแทนที่จะได้รับมาจากการออม ผลตอบแทนที่ได้รับ เช่น ดอกเบี้ย ผลกำไรจากการลงทุน เงินปันผล ผลกำไรจากส่วนต่างของมูลค่าที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น
8. เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบธุรกิจ เช่น ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งบริษัท การเปิดธุรกิจใหม่หรือการขยายธุรกิจที่มีอยู่เดิม
9. เพื่อใช้ในกิจกรรมทางสังคม เช่น การให้ของขวัญผู้อื่นในโอกาสต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น วันเกิด วันแต่งงาน หรือวันปีใหม่ซึ่งถือเป็นประเพณีนิยมในสังคมไทย
10. เพื่อเป็นมรดกแก่ลูกหลาน ถือเป็นประเพณีนิยมของคนไทยที่บิดา มารดา ปู่ย่า ตายาย จะต้องเก็บออมเงิน ทอง หรือทรัพย์สินไว้มอบเป็นมรดกให้แก่ลูกหลานตามความสามารถของแต่ละบุคคล
11. เพื่อใช้จ่ายในกรณีอื่น ๆ เช่น สำหรับการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในงานแต่งงานการมีลูกบุตร ส่งเสียเลี้ยงดูบุตร เป็นต้น

ด้านผลตอบแทน

ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล,2559 ได้อธิบายถึง ผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ย มีผลต่อการออมเงินในสถาบันการเงินต่าง ๆ เช่นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยของตัวสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน เป็นต้น

ด้านความเสี่ยง

นิภาพร อมรภิตติเมธี,2553 ความเสี่ยงของการออมและการลงทุนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การศึกษาข้อมูลจะช่วยให้ความเสี่ยงลดน้อยลงได้ โดยความเสี่ยงเกิดขึ้นได้หลายเหตุปัจจัย ดังนี้

1. ความเสี่ยงที่เกิดจากภาวะเงินเฟ้อ เกิดขึ้นเมื่ออัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการออมหรือการลงทุนนั้นต่ำกว่าอัตราเงินเฟ้อซึ่งผลก็คือมูลค่ารวมของสินทรัพย์หลังจากหักอัตราเงินเฟ้อแล้วหรือสินทรัพย์มูลค่าที่แท้จริงลดลง
2. ความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่อง การลงทุนในสินทรัพย์ประเภทใดก็ตามผู้ลงทุนจะต้องมีสภาพคล่องอยู่ในระดับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตน
3. ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อผลตอบแทน และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ การเมือง ฯลฯ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฑาธิปดี ฤกษ์สันทัด (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการที่มีการออมเงินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20-30 ปี สถานภาพโสด และไม่มีผู้อยู่ในอุปการะเลี้ยงดู พนักงานเอกชน มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,001-25,000 บาท ส่วนข้าราชการมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท ด้านรายจ่ายพนักงานเอกชนมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท ข้าราชการมีรายจ่ายเฉลี่ยต่ำกว่าพนักงานบริษัทเอกชน โดยมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ด้านพฤติกรรมการออมพบว่าทั้งพนักงานเอกชนและข้าราชการไม่มีการวางแผนการออม คือ ไม่มีการกำหนดไว้แน่นอนในแต่ละเดือนแต่จะออมตามเงินที่เหลือ และมีวัตถุประสงค์การออม คือ เก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ด้านรูปแบบการออมส่วนใหญ่ออมประเภทเงินฝากออมทรัพย์

รัชนีบุญลย์ ลิ้มปัญญาเลิศ (2553) กล่าวว่า จากผลการศึกษา “พฤติกรรมการออมของประชาชนเขตเทศบาลเมืองลพบุรี” พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน คือ ระดับการศึกษา ทำให้มีเป้าหมายและระเบียบวินัยในการออม สอดคล้องกับ นพแสน พรหมอินทร์ (2554) กล่าวว่า ศึกษาเรื่องหัวหน้าครัวเรือนถึงพฤติกรรมการออมเพื่อดำรงชีพยามชรา พบว่า หัวหน้าที่มีการศึกษาสูงตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไปจะมีสัดส่วนการออมมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ไม่เคยได้เข้าศึกษา

รายได้ ซึ่งมีผลกับพฤติกรรมการออมของประชาชนมาก เนื่องจากยังมีค่าใช้จ่ายมากยิ่งทำให้การออมลดลง สอดคล้องกับ สุริยาพร จันทรเจริญ (2555) กล่าวว่าศึกษาเรื่องการออมของแรงงานก่อนสูงอายุที่ทำงานในระบบและนอกระบบ พบว่า ด้านแหล่งที่มาของรายได้ แรงงานในระบบวัยก่อนสูงอายุจะไม่มีการออมโดยมีรายได้มาจากคู่สมรส ซึ่งเหมือนกับวัยสูงอายุจากแรงงานนอกระบบ แต่แรงงานนอกระบบก่อนวัยสูงอายุและในระบบวัยสูงอายุจะไม่มีการออมเงินแต่รายได้ที่ทำได้มาจากตนเอง

สถานภาพการจดทะเบียนสมรส ทำให้มีเป้าหมายและระเบียบวินัยในการออม สอดคล้องกับ นพแสน พรหมอินทร์ (2554) กล่าวว่า ศึกษาเรื่องหัวหน้าครัวเรือนถึงพฤติกรรมการออมเพื่อดำรงชีพยามชรา พบว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีสถานภาพโสด สมรส หม้าย หรือแยกกันอยู่ มีสัดส่วนการออมมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ยังไม่ได้สมรสแต่อยู่ด้วยกัน

นิภาพร อมรภิตติเมธี (2553) ได้ศึกษา “ปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการออมของผู้มีรายได้ประจำกรณีศึกษา : เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” ซึ่งมีจำนวน 284 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการออมของผู้มีรายได้ประจำดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากการสุ่มตัวอย่างแบบโควตาและเลือกตอบแบบสอบถามตามความสะดวก นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีสมาชิกในครัวเรือน 4 คน ขึ้นไป รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และส่วนใหญ่จะ

มีการเหนี่ยวนำที่ต้องชำระในระยะยาว มีการออมเงินไว้ใช้จ่ายยามเจ็บป่วยหรือชราที่ระดับ 0-5% ของรายได้ วิธีที่สะดวกในการออมเงิน คือ ฝากเงินกับสถาบันการเงิน ปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการออม คือมีผลตอบแทนคุ้มค่า สถาบันการเงินมีความมั่นคง มีชื่อเสียงน่าเชื่อถือ

ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) ได้ศึกษา “พฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร”

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการออมด้านวัตถุประสงค์การออม มีระดับความสำคัญในระดับความสำคัญมาก, พฤติกรรมการออมด้านรูปแบบการออม มีระดับความสำคัญในระดับความสำคัญปานกลาง 2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการออมไม่ต่างกัน และประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำนวนคนที่ผู้ออมต้องดูแลต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการออมต่างกัน 3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอื่น ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลตอบแทน ปัจจัยด้านความเสี่ยง และปัจจัยด้านการสื่อสารทางการตลาด ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปการวิจัยได้ว่า 1) ปัจจัยด้านผลตอบแทนมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนเงินออม 2) ปัจจัยด้านผลตอบแทน ปัจจัยด้านความเสี่ยง และปัจจัยด้านการสื่อสารทางการตลาดมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ปัจจัยด้านผลตอบแทน ปัจจัยด้านความเสี่ยง 3) ปัจจัยด้านการสื่อสารทางการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านรูปแบบการออม

คมสันต์ จันทา (2562) ได้ศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของเกษตรกร ในเขตอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย” พบว่า พฤติกรรมการออมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการออมส่วนใหญ่ จะออมใน รูปแบบการออมผ่านกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ในชุมชน และฝากเงินไว้กับธนาคารหรือสถาบันการเงิน มีความถี่ในการออมเดือนละ 1 ครั้ง และมีการออมมาแล้วระหว่าง 1-5 ปี ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนด สัดส่วนหรือจำนวนเงินที่จะออมชัดเจน

เกษมศรี ปุชนียวงศ์ (2558) ได้ศึกษา “การตระหนักรู้และพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของกลุ่มบุคคลช่วงอายุระหว่าง 25 - 35 ปี” ผลการศึกษาการตระหนักรู้การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม มีความคิดวางแผนมากกว่าความคิดไม่มีการวางแผนเกษียณ ซึ่งกำหนดอายุที่ตนเองต้องการเกษียณจากทำงานมีอายุเฉลี่ย 56.68 ปี โดยเพศหญิงที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปและมีอาชีพข้าราชการระดับรายได้ 40,000 - 50,000 บาท มีแผนการออมมากที่สุด ส่วนความเพียงพอของสัดส่วนการออมเงินนั้นสภาพสมรสมีสัดส่วนการออมมากที่สุด ด้านรูปแบบการออมเงินและการลงทุน มีการออมประเภทบัญชีเงินฝากออมทรัพย์มากที่สุด ตามมาด้วยบัญชีเงินฝากประจำ และเงินฝากประกัน ส่วนพันธบัตรรัฐบาลมีผู้เลือกออมจำนวนน้อยที่สุด ส่วนวัตถุประสงค์การออมและสัดส่วนการออม

สุริษา สาพรเจริญ (2561) ได้ศึกษา “พฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัด

กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ด้านรูปแบบการออม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับสูง และด้านผลตอบแทน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถนำมาสรุปผลได้ดังนี้

1.1 ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชาชนในเขตบางกะปิมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะออมเงินไว้เพื่อสำหรับใช้จ่ายไว้เพื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชารวี บุตรบำรุง (2555) กล่าวว่าประชาชนมีความต้องการเก็บออมไว้ใช้ในยามชราหรือยามเจ็บป่วย รวมถึงการกู้เงินอื่น ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) กล่าวว่า การที่ประชาชนมีการเก็บสะสมโดยนำเอารายได้ส่วนหนึ่งที่ไม่มีการใช้จ่ายออกไป เพื่อนำมาบริโภคนำไปเป็นรายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายบริโภค โดยเก็บไว้มีวัตถุประสงค์เพื่อการนำไปใช้จ่ายซึ่งสามารถนำไปลงทุนต่อในอนาคต

1.2 ด้านรูปแบบการออม ของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชาชนในเขตบางกะปิ มีความต้องการในการเลือกรูปแบบการออมที่มีมูลค่าที่สามารถเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชลธิชา อัครนิรันดร์ (2552) กล่าวว่าประชาชนส่วนใหญ่มีการออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร เช่น อาคาร หอสมุด ที่ดินและการซื้อสินทรัพย์ประเภททุน

1.3 ด้านผลตอบแทน ของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชาชนในเขตบางกะปิการได้รับยกเว้นภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากเป็นเหตุผลต่อการตัดสินใจออม การจะทำให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากขึ้นนั้นก็ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนมีมากเท่าใด นั่นก็คือยิ่งผลตอบแทนมีมากเท่าใดก็ส่งผลทำให้บุคคลมีความสนใจในการออมมากขึ้นเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ มรกต ฉายทองคำ (2557) กล่าวว่า ผลตอบแทนที่ประชาชนต้องการที่ไม่จำเป็นต้องเป็นผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน อาจจะเป็นการได้รับยกเว้นภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝาก ผลตอบแทนที่เป็นสิทธิประโยชน์ที่เป็นผลพลอยได้ที่สามารถสร้างดอกผลในลักษณะต่าง ๆ ก็สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ที่ต้องการออมได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ เป็นการรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) คือ เป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียวโดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครซึ่งทางผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนของประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่แน่นอน จึงใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางของ Taro Yamane(1973) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยทำการเลือกจากตารางแบบไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน หรือ ∞ (Infinity) โดยกำหนดค่าความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยผลจากการเปิดตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะต้องทำการวิจัยจำนวน 400 ตัวอย่างและเลือกสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น การศึกษาในครั้งนี้จะอาศัยวิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สถิติของผู้วิจัย เพื่อการตอบข้อสมมติฐานของการวิจัย การวิจัยนี้เป็นวิธีวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามในลักษณะแบบสอบถามปลายปิดและปลาย โดยแบบสอบถามปลายปิดจะมีตัวเลือกของคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ผู้วิจัยสามารถแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีคำถามจำนวน 7 ข้อ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิดมีตัวเลือกคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบข้อละ 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยด้านอื่น ๆ แบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านวัตถุประสงค์การออม ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 12 ข้อ โดยแต่ละข้อเป็นคำถามวัดระดับความเห็น 5 ระดับ (Rating Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมแบ่งเป็น รูปแบบการออม และพฤติกรรมการออม ประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 11 ข้อ โดยแต่ละข้อเป็นคำถามวัดระดับความเห็น 5 ระดับ (Rating Scale)

ส่วนที่ 4 เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครซึ่งมีข้อคำถามจำนวน 1 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ใช้วิเคราะห์ตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ในวิจัยเรื่องนี้ใช้อธิบายข้อมูลลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน

- ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้วิเคราะห์ตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณในวิจัยเรื่องนี้ใช้อธิบายการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การออม ปัจจัยด้านผลตอบแทน และปัจจัยด้านความเสี่ยง พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- เพื่อศึกษาประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มี เพศ ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test

- เพื่อศึกษาประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มี อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

- เพื่อศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การออม ปัจจัยด้านผลตอบแทน และปัจจัยด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีระดับความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการออม และด้านรูปแบบการออม

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1) ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ต่างกัน 2) ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ไม่ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอื่น ๆ ด้านวัตถุประสงค์การออม ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้ 1) ปัจจัยอื่น ๆ ด้านวัตถุประสงค์การออม มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยรวม 2) ปัจจัยอื่น ๆ ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการออม

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร สามารถสรุป ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ด้านรูปแบบการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมโดยการนำเงินไปฝากธนาคาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุลฐกาน ตั้งทิวาพร (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการออมของบุคคลวัยทำงาน พบว่าประชากรวัยทำงานส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมในรูปของบัญชี

เงินฝากธนาคาร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรจังหวัดสตูล พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เลือกรูปแบบการออมที่มีสภาพคล่องสูงและความเสี่ยงต่ำ โดยการฝากเงินกับธนาคาร ถือเป็นเงินสด และฝากสหกรณ์เป็น 3 อันดับแรก

1.2 ด้านพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการออมมีการกันเงินรายได้ไว้เป็นเงินออมในทุก ๆ เดือน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นายพงศกร สุริยพงศ์ประไพและศิริสิทธิ์ อังศุโกโคย (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารออมสิน สำนักงานใหญ่ พบว่ากลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการออมโดยฝากไว้กับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีอัตราผลตอบแทนที่แน่นอนและไม่สอดคล้องกับ สุริษา สาพรเจริญ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนในเขตบางกะปิ มีความต้องการออมเมื่อการออมมีมูลค่าที่สามารถเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มี เพศ ต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการออมโดยรวม ไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า เพศต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกันในด้านพฤติกรรมการออม แม้จะมีรูปแบบการออมที่ต่างกันบ้าง แต่โดยรวมแล้วมีพฤติกรรมการออมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริษา สาพรเจริญ (2561) ประชาชนในเขตบางกะปิ ที่มีเพศต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกันทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็มีความต้องการออม โดยคำนึงถึงการออมที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อใช้เป็นหลักประกันในชีวิตปัจจุบันและในอนาคต และไม่สอดคล้องกับวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) เพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้าราชการกรุงเทพมหานครที่เป็นเพศหญิง สังคมมีอิทธิพลกับตนเองเป็นอย่างมาก การอุปโภคบริโภคสินค้าบางอย่างมีการเปรียบเทียบและการแข่งขันกัน ทั้งการแต่งตัว เครื่องสำอาง ฯลฯ จึงอาจทำให้เพศหญิงมีเงินเหลือเก็บออมได้น้อยกว่าเพศชาย

2.2 ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มี อายุ ต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า อายุต่างกันมีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกันด้านพฤติกรรมการออมในด้านรูปแบบการออมแตกต่างกันระหว่างช่วงอายุ 20-30 ปี กับ 41-50 ปี อาจขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล แต่โดยรวมแล้วมีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) อายุของผู้ออม มีการแบ่งอายุออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย อายุน้อยกว่า 30 ปี, 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าอายุที่ต่างกัน ไม่ทำให้พฤติกรรมการออมต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริษา สาพรเจริญ (2561) ประชาชนในเขตบางกะปิ ที่มีอายุต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยภาพรวมต่างกัน ประชาชนที่มีอายุน้อยทำให้เกิดความต้องการออมที่น้อย อาจเนื่องจากยังไม่มีการคำนึงถึงการแบ่งค่าใช้จ่ายเพื่อนำไปออม ส่วนประชาชนที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่มีการคำนึงถึงการใช้จ่ายที่เป็นประโยชน์มากกว่า

2.3 ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มี สถานภาพ ต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการออมโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า สถานภาพ ต่างกัน ไม่ว่าจะโสด สมรส หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ เริ่มให้ความสำคัญกับการออมมากขึ้นในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำและได้รับผลกระทบจากโรคระบาด Covid-19 ส่งผลให้พฤติกรรมการออมไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) สถานภาพที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริชา สาพรเจริญ (2561) ประชาชนในเขตบางกะปิ ที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยภาพรวมต่างกัน ไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพโสด สมรส หรือหย่าร้าง ที่เป็นเรื่องของส่วนบุคคลก็ส่งผลต่อการออมเหมือนกัน เพราะอาจเนื่องทุกคนย่อมมีความต้องการออมเพื่อหลักประกันในชีวิตทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

2.4 ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มี ระดับการศึกษา ต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการออมโดยรวม ไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกันในด้านรูปแบบการออม และแตกต่างกันในด้านพฤติกรรมการออมระหว่างการศึกษาาระดับปริญญาตรี กับ การศึกษาาระดับสูงกว่าปริญญาตรี แต่โดยรวมแล้วมีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) ระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรารณา เหล่าคนดี (2558) ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการเงินและการออมมากที่สุดรองลงมาคือผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และสุดท้ายคือระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้เกี่ยวกับทางด้านการเงินและการออมน้อยที่สุด

2.5 ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มี อาชีพ ต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการออมโดยรวม ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกันในด้านรูปแบบการออม และแตกต่างกันในด้านพฤติกรรมการออม ระหว่างข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ กับพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริชา สาพรเจริญ (2561) ประชาชนในเขตบางกะปิ ที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมต่างกัน เพราะในแต่ละอาชีพมีความต้องการ การใช้จ่ายที่ต่างกันออกไปซึ่งประกอบกับรายได้ที่เข้ามา บางอาชีพมีรายได้มากทำให้มีการออมมากขึ้น บางอาชีพมีรายได้น้อยทำให้มีการออมน้อยลงไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนิบูลย์ ลิมปัญญาเลิศ (2553) อาชีพของประชากรในชุมชนเขตเทศบาลเมืองลพบุรี แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน

2.6 ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการออมโดยรวม ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า รายได้สูงขึ้นทำให้มีพฤติกรรมด้านรูปแบบการออมแตกต่างกันซึ่งผู้ที่มีรายได้น้อยมักจะออมโดยการนำเงินฝากธนาคาร ส่วนผู้ที่มีรายได้สูงมักจะออมเงินในรูปแบบที่ทำให้เงินออมมีมูลค่าสูงขึ้นในอนาคตที่มากกว่าผลตอบแทนจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริชา สาพรเจริญ (2561) ประชาชนในเขตบางกะปิ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยรวมต่างกัน เมื่อมีรายได้น้อย ทำให้มีการออมที่น้อยลงเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แต่เมื่อมีรายได้ที่สูงขึ้น ก็ทำให้มีความสามารถในการออมเพิ่มมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีการแบ่งสัดส่วนการออมได้มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย

2.7 ประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่มี ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกันทำให้มีพฤติกรรมออมโดยรวม ไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกัน ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ทำประชากรให้ความสนใจการออมมากขึ้น มีการกันเงินรายได้ไว้เป็นเงินออมในทุก ๆ เดือน จึงทำให้ให้มีพฤติกรรมออมไม่ต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริษา สาพรเจริญ (2561) ประชาชนในเขตบางกะปิ ที่มีรายจ่ายต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมออมโดยรวมต่างกัน ประชาชนที่มีรายจ่ายที่สูงทำให้มีการออมที่น้อย อาจเนื่องด้วยจากค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หรือจากรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการออม ส่วนประชาชนที่มีรายจ่ายที่น้อยก็สามารถแบ่งเงินจากรายได้ที่มีมาเป็นการออมได้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) ค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมออมที่ต่างกัน

3. ผลการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ด้านวัตถุประสงค์การออม ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

3.1 ด้านวัตถุประสงค์การออม ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีผลต่อพฤติกรรมการออมโดยรวม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า วัตถุประสงค์การออม เป็นเป้าหมายหรือแรงจูงใจให้ประชากรออม ประชากรส่วนใหญ่ออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเกษียณอายุ เพื่อซื้อทรัพย์สินต่าง ๆ เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) วัตถุประสงค์การออมมีผลต่อพฤติกรรมการออมเนื่องจากประชาชนจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการใช้เงินก่อนที่จะเริ่มการออม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนิบูลย์ ลิมปัญญาเลิศ (2553) เป้าหมายการออมหรือวัตถุประสงค์การออมนั้น เป็นปัจจัยทางสังคมปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในชุมชนเขตเทศบาลเมืองลพบุรี

3.2 ด้านผลตอบแทน ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีผลต่อพฤติกรรมการออม ด้านพฤติกรรมการออม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อัตราผลตอบแทนและระยะเวลาในการรับผลตอบแทนมีผลต่อพฤติกรรมการออม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) ผลการทดสอบพบว่าปัจจัยด้านผลตอบแทนมีผลต่อพฤติกรรมการออมด้านจำนวนเงินออม ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าผลตอบแทนเป็นปัจจัยที่กระตุ้นการออมได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ผลตอบแทนสูง จำนวนเงินออมจะเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการคาดหวังผลตอบแทนที่จะได้รับอย่างน่าพึงพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ด้านผลตอบแทน อัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทน มีผลต่อการออมของประชาชนในสถาบันการเงินต่าง ๆ

3.3 ด้านความเสี่ยง ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีผลต่อพฤติกรรมการออม ด้านพฤติกรรมการออม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความเสี่ยงในเรื่องของสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและการเมือง อัตราเงินเฟ้อ มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการเลือกรูปแบบการออม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) ผลการทดสอบพบว่าปัจจัยด้านความเสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมการออม ความเสี่ยงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ต้องพิจารณาก่อนการตัดสินใจออม เพราะความเสี่ยงอาจทำให้ไม่ได้รับผลตอบแทนตามต้องการ ความเสี่ยงอาจทำให้ได้รับผลตอบแทนสูงหรืออาจไม่ได้รับทั้งเงินต้นที่ออมและผลตอบแทนหรือกำไรที่ควรได้รับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ คมสันต์ จันตา (2562) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของเกษตรกรในเขตอำเภอแม่สาย ซึ่งศึกษา 5 ด้าน ประกอบด้วย เป้าหมายการออม ผลตอบแทน สภาพคล่อง สิ่งจูงใจ และ ความเสี่ยง

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน ในส่วนของประชากรที่มี อาชีพ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน เนื่องจากประชากรที่มีอาชีพต่างกัน มีรูปแบบการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันออกไป ประชากรที่มีรายได้มากทำให้มีการออมมาก ประชากรที่มีรายได้น้อยทำให้มีการออมน้อย จึงส่งผลให้มีพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน ดังนั้น ประชากรที่มีความสนใจอยากจะออมเงินให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายการออมที่คาดหวังไว้ควรมีการจัดสรรรายได้ในทุก ๆ เดือนไว้เพื่อออมเงิน ไม่ใช่จ่ายเงินฟุ่มเฟือยเกินตัว ปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้ชีวิตให้พอตัวเพื่อจะได้มีเงินเหลือเก็บ อย่างสม่ำเสมอ

2. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยอื่น ๆ ด้านวัตถุประสงค์การออม ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะดังนี้

- ปัจจัยอื่น ๆ ด้านวัตถุประสงค์การออม มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยรวม ผู้ออมควรมีการวางแผนการออมในแต่ละเดือนให้ชัดเจน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์การออมหรือเป้าหมายที่วางไว้

- ปัจจัยอื่น ๆ ด้านผลตอบแทน ด้านความเสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการออม ผู้ออมควรมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนที่จะได้รับ ความเสี่ยงที่อาจทำให้ไม่ได้รับผลตอบแทนตามที่คาดหวัง รวมถึงข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการออม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ที่อาจมีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เช่น จำนวนหนี้สิน การวางแผนการออม ทศนคติในการออม เป็นต้น

2. ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงประชากรวัยทำงานในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งถ้าต้องการข้อมูลที่มีความหลากหลายมากขึ้น ควรจะเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งต่อไปที่แตกต่างจากเดิม

3. การเลือกใช้เทคนิคการวิจัย อาจจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีการอื่น เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และเลือกใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากเดิมเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เพื่อให้ได้ผลที่มีความเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กุลฐกาน ตั้งทิวาพร. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกษมศรี ปุชนีย์วงศ์. (2558). การตระหนักรู้และพฤติกรรมการออมเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของกลุ่มบุคคลช่วงอายุระหว่าง 25 - 35 ปี. เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คมสันต์ จันทา. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของเกษตรกรในเขตอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. บริหารธุรกิจ, สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดเชียงราย.
- จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทนต์. (2555). เปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงาน บริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนกุล. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรจังหวัดสตูล. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2563). ทิศทางเศรษฐกิจไทยปี 2563. BOT MAGAZINE, ฉบับที่ 5 เดือน กันยายน - ตุลาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine/Pages/256301CoverStory.aspx>
- นเรศ หนองใหญ่. (2560). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิภาพร อมรกิตติเมธี. (2553). ปัจจัยกำหนดรูปแบบการออมของผู้มีรายได้ประจำ กรณีศึกษา เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรารธนา เหล่าคนดี. (2558). การศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน กรณีศึกษา : พนักงานบริษัทฟู๊ดโปรเจ็ค (สยาม) จำกัด และ พนักงานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวงจำกัด. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พงศกร สุริยพงศ์ประไพ และนายศิริสิทธิ์ อังคุโภโคย. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารออมสิน สำนักงานใหญ่. บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัชนีบุญย์ ลิ้มปัญญาเลิศ. (2553). พฤติกรรมการออมของประชากรในชุมชนเขตเทศบาลเมืองลพบุรี. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลลินทิพย์ หาค่า. (2561). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุริษา สาพรเจริญ. (2561). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัด กรุงเทพมหานคร. สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Krungsri Plearn Plearn. (2563). จัดการเรื่องการเงินยังไง ในช่วงวิกฤตโควิด-19. เข้าถึงได้จาก <https://www.krungsri.com/th/plearn-plearn/financial-management-covid-19>.